

der vel også sikkerhed, når det drejer sig om banker. Man kan somme tider blive i tvivl, når man har fødevarer med inde i debatten. Det er klart ifølge de udmeldinger, der har været fra brancherne også inden for den finansielle verden.

Med hensyn til Forbrugerrådet ser vi frem til, at man kan finde nogle både forsvarlige og etiske regler for deres arbejde.

Til fru Lissa Mathiasen: Jeg er selvfølgelig ked af, hvis jeg lyder hul. Det er første gang, der er nogen, der har sagt det til mig. Men jeg vil gerne sige, at som udgangspunkt er de tal, som ministeren redegjorde for i forhold til, hvad den tidligere regering havde af planer på området, af en størrelsesorden, så jeg ikke ser, at den økonomiske del af den her debat bør afføde problemer, der er af en sådan karakter, at man overhovedet kan tale om forringelser. Vi har stadig væk et meget højt, synes jeg, niveau. Det går jeg ud fra at den tidligere regering også var enig i. Vi har haft et pænt og ordentligt niveau på det her område.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen skal hr. Erik Larsens oplysninger vedrørende arbejdet omkring bankerne forstås sådan, at man vil indføre en ordning, således at bankerne f.eks. i fremtiden skal rette sig efter de henstillinger, der kommer fra Forbrugerombudsmanden? Det ville jo være interessant, for så kunne der komme lidt bevægelse i tingene. Men det er ikke, som jeg hidtil har opfattet det, regeringens signaler. Da var det mere, at bankerne kan skalte og valte, som de vil, og det skal de have lov til at fortsætte med. Jeg synes, det er interessant, hvis Venstres ordfører nu lægger op til en anden linje. Det var jo svært at tolke budskabet.

Så jeg vil egentlig godt spørge helt præcis: Vil man arbejde for en ordning, således at bankerne fremover skal følge henstillingerne, eller går regeringens politik bare ud på, at bankerne fremover skal kunne skalte og valte, som de har gjort hidtil, uden at tage hensyn til forbrugerne?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror ikke, der er ret mange forbrugere, som føler sig særlig trygge ved at få et svar, der hedder: Det skal nok gå, selv om der er sket besparelser.

Jeg spurgte faktisk meget konkret: Hvad er Venstres svar på, hvordan man vil servicere forbrugerne, i og med at vi ser, at forbrugerklagenævnsagerne simpelt hen bare er vokset voldsomt, samtidig med at vi ser, at hotlinen i den grad er presset i forhold til de mange mennesker, der bruger hotlinen. Der var 74.000 sidste år, der brugte hotlinen. Hvad er Venstres svar på, hvordan man vil servicere de mange forbrugere, der har brug for de her råd og vejledninger?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Til hr. Keld Albrechtsen: Det er jo sådan, som jeg også prøvede på at sige, at der nu er lavet nogle aftaler for banker og forbrugersiden, som jeg tror på vil være tilstrækkelig gode og måske også bedre end den måde, som tingene har fungeret på indtil nu.

Jeg er aldeles uenig i, at bankerne ikke tager hensyn til forbrugerne. Det er et område, hvor der er fri konkurrence, og der er mange muligheder. Jeg synes, at det, vi ser, er, at kunderne i høj grad er opmærksomme på den behandling, de får, og skifter pengeinstitut efter, hvor de synes, de får den bedste behandling.

Jeg ser ikke noget problem i, at vi får en større dialog mellem virksomhederne og forbrugerne. Jeg tror, at det er bedre, end det har været hidtil.

Og til fru Lissa Mathiasen vil jeg sige, det er vildt overdrevet at sige, at det her område nu nedprioriteres økonomisk. Ministeren gav i sit indlæg tallene for, hvad det er, der er sket på området. Og omkring hotlinen vil jeg igen sige, at det trods alt er en begrænset nedskæring, der har fundet sted.

Sammenfattende vil jeg sige, at vi ser frem til bred politisk enighed om at formulere en ny forbrugerpolitik, som måske i højere grad bygger på dialogen mellem de berørte, og jeg er helt overbevist om, at Venstre vil give sit bidrag til det.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt kvittere for, at hr. Erik Larsen trods alt erkender, at der er sket besparelser. Omvendt undrer det mig lidt, at man siger: Nå, ja, det går nok.

I en situation, hvor klagenævnsagerne hober sig op, vil jeg godt spørge, om man synes, det er tilfredsstillende, at der går et par år, fra en for-